

WŁÓCZĘGA (polski tekst) – Czesław Niemen

Gdzie Bajkał podnóza gór sięga
Przez śniegi wichurę i deszcz
Wędruje zgarbiony włóczęga
Dźwigając przeklęty swój los - bis

Do brzegu Bajkału podchodzi
Wspomina rodzinny swój dom
Ostatkiem sił wpada do łodzi
Na wiosłach zaciska swą dłoń

Ktoś wyszedł go spotkać on czekał
On sercem już swoim zgadł
Ach witaj mi matko najdroższa
Czy zdrowi mój ojciec i brat

Twój ojciec już dawno nie żyje
Zmarznięty przykrywa go grób
A brat twój w dalekim Sybirze
Kajdany mu dźwięczą u stóp

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych